

Чл. подполк. Галушки: Христа Тепавичарова познавате ли?

— *Подс. Алекс. Караголевъ:* Казахъ че го познавамъ.

— Признавате ли да сте му говорили за нѣкакъвъ заговоръ?

— Това е лъжа. Каква нужда и какъвъ интересъ ще имамъ да му говоря за подобно нѣщо?!

— Значи вий се познавате съ Хр. Тепавичарова много добръ?

— Не особено добръ. Познавамъ го само като Христо, а въ затвора се научихъ, че се казвалъ Тепавичаровъ.

— Допущате ли, че той ще ви клѣвети?

— Азъ прѣдполагамъ, че ме клѣвети и ето защо: Вий знаете, че прѣзъ зимата въ 1890 год. сѣното и въобще храната бѣше много скъпа, особено сѣното, което се продаваше грошъ оката. Тогава именно въ Петричъ имаше търгъ на храни, които останаха възъ мене и за които оставихъ нуждний залогъ. Въ него врѣме Христо Тепавичаровъ бѣше надзирателъ и за това ми каза да испратя хора да вдигнатъ хранитѣ и азъ му общахъ; но до гдѣто да стане всичко това, дохожда едно лице и ми донася залогътъ назадъ, защото оставили търгътъ възъ другото, безъ да зная зашо. За това азъ подадохъ заявление, въ слѣдствие на което Давидова уволниха, а пкъ Тепавичарова глобиха, не помня съ колко лева, и отъ тогава той почна да враждува противъ мене.

— Кога бѣше това?

— Още прѣзъ Юний мѣсецъ и отъ тогава, той вече недохождаше въ къщата ми, нито пкъ азъ се срѣщахъ съ него.

Чл. подполк. Кутинцевъ: Припомняте ли си датата, когато изгубихте револвера си, или когато ви го откраднаха?

Подс. Алекс. Караголевъ: Револвера ми не е откраднатъ, но ето какво е работата: Единъ день — прѣзъ 1890 г. мѣсецъ Декемврий, ако се не лъжа, бѣше — азъ бѣхъ отишълъ съ двама души да имъ продавамъ бира и тогава случайно се научихъ, че братъ ми билъ давалъ револвера на нѣкого да отиде на свадба, който му го върналъ пакъ, но разваленъ. Отъ страхъ ли, или отъ друго нѣщо, не знамъ, братъ ми бѣше сѣдналъ и развинтилъ цѣлиятъ револверъ на части, за да го направи. Като видѣхъ това, защото ме много догнѣва, азъ